

ende, under kritikken af grundstigningsskyldsloven ofte fremdragne forhold, at parceller, der bliver solgt fra en udstykningsejendom på forskellige stadier af udstykningen, af denne grund kan få tildelt forskellige grundbeløb, således at parceller, der sælges på et tidligere stadium, får tillagt større grundbeløb og dermed mindre grundværdistigning end parceller, der sælges på et senere stadium, hvad der kan give til resultat, at lige store og ensbeliggende parceller, der er udstykkede fra samme ejendom og for hvilke parcelprisen har været den samme, kommer til at svare forskellige beløb i grundstigningsskyld, blot fordi de er købt til forskellige tidspunkter. Denne skævhed vil for en væsentlig del miste sin betydning ved gennemførelsen af bestemmelserne i lovforslagets § 8, se særlig § 8, nr. 4 (ny § 11), idet skævheden kan siges at blive neutraliseret deraf, at værdistigningen (den afgiftspligtige del af samme), hvoraf parcelkøberen kommer til at svare 4 pct. årlig i grundstigningsskyld, bliver fradraget i købesummen, således at den parcelkøber, der kommer til at svare et større beløb i grundstigningsskyld end en anden, til gengæld får et større beløb fradraget i købesummen end den anden. Med hensyn til værdistigning på parcellerne, der måtte opstå efter købet, vil skævheden dog vedblivende få betydning, for så vidt som grundbeløbstillægene beregnes af grundbeløbet. Men rent bortset fra bestemmelserne i lovforslagets § 8 synes spørgsmålet at ville løse sig af sig selv, hvis man som foreslået vil tage grundstigningsskyld af hele værdistigningen (bortset fra grundbeløbstillægene), således at hele eller så godt som hele fortjenesten ved udstykningssalgene som sådanne unddrages grundsælgeren, idet de venteværdier på „restarealet“, som hidtil har måttet tages i betragtning ved ansættelsen af grundværdien, og som er den egentlige årsag til den omhandlede skævhed, således som tidligere fremhævet da vil falde bort. Dog skal det bemærkes, at den skævhed, der er til stede ved parceller, som er købt, inden den her foreslåede lov træder i kraft, ikke kan afhjælpes, og for sådanne parcellers vedkommende vil skævheden vedblivende gøre sig gældende også med hensyn til eventuel fremtidig værdistigning på parcellerne. Den økonomiske betydning heraf for de pågældende vil dog næppe blive stor.

Med hensyn til de enkelte paragraffer i lovforslaget skal i øvrigt bemærkes følgende:

ad § 2.

Den ændrede terminologi med indførelse af det nye begreb, „den regulerede grundstigning“ er foranlediget af bestemmelserne i lovforslagets § 16.

Afrundingsreglen er ny. Pengemæssig vil denne afrunding kun spille en ringe rolle, men den vil betyde en mærkbar lettelse for oppebørselsmyndighederne.

ad § 3.

Bestemmelserne i den nugældende lovs § 2, sidste stk., indgår under lovens § 6 i dennes foreslåede nye skikkelse, jfr. lovforslagets § 6 og bemærkningerne til denne paragraf.

ad § 4.

Med hensyn til stk. 1 henvises til de indledende bemærkninger. Den grundværdi, der til brug ved oppebørselsmyndighedens grundbeløbsfordeling i anledning af en udstykning skal fordeles af vurderingsrådet på de ved udstykningen fremkomne lodder (parcellen og restejendommen), er grundværdien for moderejendommen ved dennes sidste ansættelse til grundskyld, medmindre der efter denne ansættelse er foretaget ansættelse af vurderingsrådet i medfør af lovforslagets § 8, nr. 1, stk. 2 a og b, eller stk. 3, eller § 15, i hvilket fald det er den ifølge dennes sidste ansættelse foreliggende grundværdi for ejendommen, der nu skal fordeles af vurderingsrådet.

Ny er reglen i stk. 1, sidste punktum, om afrunding; den er indsat af hensyn til oppebørselsmyndighederne.

Reglerne i stk. 2 går ud på at sikre, at et grundbeløb for en ejendom, der er fastsat efter den nye lovs bestemmelser, ikke skal blive påvirket af, hvad der sker med andre ejendomme, men skal ligge fast.

Reglerne i den nugældende lovs § 3, stk. 2, falder bort som følge af den nye norm for grundbeløbsfordeling.

Reglen om sammenlægning i nærværende lovforslags § 4, stk. 4, er den samme som i den nugældende lov.

ad § 6.

Til stk. 1.

Slutbeløbet eller toppunkt værdien ved beregningen af en ejendoms grundværdistigning til grundstigningsskyld er den for ejendommen til enhver tid senest ansatte grundværdi efter fradrag for forbedringer; jfr. herved bestemmelserne i lov nr. 352 af 7. august 1922 § 3, nr. 4. Når et sådant fradrag i medfør af sidstnævnte bestemmelser falder bort, vil der derfor i relation